Μάϊος – Ιούνιος 2026

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Αγώνες παντού για να ξηλώσουμε τα μνημόνια

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τεύχος 32 - Περίοδος Β'

Τιμή: 0,50€



Λευτεριά στην Παλαιστίνη



Εργατική Πρωτομαγιά

Από την εξέγερση του Σικάγο στο Μάη του ΄36 στην Θεσσαλονίκη και στους 200 εκτελεσμένους της Καισαριανής

Κάτω η πολεμοκάπηλη Κυβέρνηση Μητσοτάκη



Μάθε τα δικαιώματά σου: Άδειες και επίδομα άδειας

σελ.5



ΓΣΕΕ Το Συνέδριο Της Ντροπής Και Της Νοθείας

σελ.4



Επισιτισμός Αγώνας μέχρι τη δικαίωση των συναδέλφων

σελ.6

Με τη σημαία της Πρωτομαγιάς ενάντια σε φτώχεια και πόλεμο

Με τη συμφωνία εκεχειρίας μεταξύ Ιράν και ΗΠΑ ο κόσμος πήρε μία ανάσα ζωής. Όχι μόνο γιατί σταμάτησαν οι εγκληματικοί αμερικάνικοι και σιωνιστικοί βομβαρδισμοί (στο Ιράν τουλάχιστον γιατί στον μαρτυρικό Λίβανο συνεχίζονται) αλλά κυρίως γιατί αυτή η εκεχειρία είναι μία πρώτη νίκη του Ιράν στον άδικο πόλεμο που κήρυξε ο Τραμπ. Και αυτή η πρώτη νίκη μπορεί να αποδειχθεί ιστορικών διαστάσεων καθώς οι αμερικάνοι επιδρομείς αναγκάστηκαν να δεχθούν τους όρους του Ιράν και να υποχωρήσουν, άσχετα με τις απειλές που τακτικά εκτοξεύουν και την όποια πιθανότητα να καταφύγουν στη χρήση πυρηνικών όπλων.

Η πραγματικότητα είναι ότι ο λεγόμενος αποκλεισμός των στενών του Ορμούζ από τον αμερικάνικό στόλο επιτηρείται, αν μπορεί κανείς να το ισχυριστεί στα σοβαρά, από πλοία που βρίσκονται 400 μίλια μακριά για να αποφύγουν τα ιρανικά πλήγματα, ότι τα τελεσίγραφα Τραμπ πριν από τις "καταστροφικές" επιθέσεις που θα εξαπολύσει διαδέχονται το ένα το άλλο χωρίς αυτό να συμβαίνει, το ίδιο και οι παρατάσεις της εκεχειρίας. Για να μην πούμε για τις διαπραγματεύσεις στο

συνέχεια στην σελ. 3...

Επικοινωνία:
antepithesitonergazomenon@gmail.com
antepithesitonergazomenon.blogspot.com
Κιν: 6978613964

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση Των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που τη δημιούργησαν.

-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπίζουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα.

Προτείνουμε και έχουμε:

- Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για τη νικηφόρα έκβασή τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!



Στον Κόσμο

Απεργίες και κινητοποιήσεις ανά τον κόσμο

Το τελευταίο δίμηνο, ένα νέο κύμα απεργιών και εργατικών κινητοποιήσεων εκδηλώνεται διεθνώς, αποτυπώνοντας την αυξανόμενη πίεση που δέχονται οι εργαζόμενοι από την ακρίβεια, τους χαμηλούς μισθούς και την εντατικοποίηση της εργασίας. Σε ένα περιβάλλον όπου το κόστος ζωής αυξάνεται διαρκώς και οι πιέσεις που ασκούνται λόγω του πολέμου γίνονται ολοένα και πιο βαριές για τους εργαζόμενους, όλο και περισσότερα τμήματα της εργατικής τάξης οδηγούνται σε συλλογική δράση. Από τις ΗΠΑ μέχρι την Ευρώπη και τη Νότια Κορέα, οι κινητοποιήσεις αυτές αποκτούν όλο και πιο μαζικά και πολιτικά χαρακτηριστικά, ξεπερνώντας τα στενά όρια των επιμέρους κλαδικών διεκδικήσεων.

Συνολικά, οι πρόσφατες κινητοποιήσεις δεν αποτελούν μεμονωμένα περιστατικά, αλλά εντάσσονται σε μια ευρύτερη διεθνή τάση, καθώς δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για όλο και πιο μαζικές και συντονισμένες μορφές αγώνα. Οι εργαζόμενοι σε όλο το κόσμο οφείλουν να επανέλθουν δυναμικά στο προσκήνιο, διεκδικώντας ουσιαστικές βελτιώσεις στους όρους ζωής και εργασίας τους.

ΗΠΑ

Στις 29 Μαρτίου 2026 πραγματοποιήθηκαν μαζικές διαδηλώσεις σε πολλές πόλεις στο πλαίσιο του κινήματος «No Kings», το οποίο επιχειρεί να συντονίσει ευρύτερα κοινωνικά στρώματα ενάντια στην ακρίβεια, την ανισότητα και τις πολιτικές Τραμπ. Οι κινητοποιήσεις αυτές λειτουργούν ως προπομπός για την Πρωτομαγιά, με εκατοντάδες δράσεις να προγραμματίζονται σε εθνικό επίπεδο. Παράλληλα, περίπου 800 εργαζόμενοι σε διυλιστήριο της BP βρέθηκαν σε καθεστώς lockout από τις 19 Μαρτίου.

Ευρώπη

Οι κινητοποιήσεις επικεντρώνονται κυρίως στις μεταφορές και τον δημόσιο τομέα. Στην Πορτογαλία, επαναλαμβανόμενες απεργίες στους σιδηροδρόμους μεταξύ Μαρτίου και Απριλίου προκάλεσαν ακυρώσεις εκατοντάδων δρομολογίων, επηρεάζοντας την καθημερινότητα χιλιάδων πολιτών. Στο μετρό της Λισαβόνας, στάσεις εργασίας περιόρισαν σημαντικά τη λειτουργία του δικτύου, ενώ κινητοποιήσεις εκπαιδευτικών συγκέντρωσαν χιλιάδες διαδηλωτές, αναδεικνύοντας τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο δημόσιος τομέας. Αντίστοιχα, στο Λονδίνο, οι απεργίες στο μετρό μεταξύ 21 και 24 Απριλίου προκάλεσαν την ακινητοποίηση του δικτύου σε ένα από τα μεγαλύτερα συγκοινωνιακά δίκτυα της Ευρώπης, αποδεικνύοντας τη δύναμη των εργαζομένων σε στρατηγικούς τομείς.

Νότια Κορέα

Η κινητοποίηση δεκάδων χιλιάδων εργαζομένων στη Samsung σηματοδοτεί μια σημαντική αλλαγή. Στις 22 Απριλίου 2026, περίπου 40.000 εργαζόμενοι συμμετείχαν σε συγκεντρώσεις και προειδοποιητικές κινητοποιήσεις, διεκδικώντας αυξήσεις μισθών, μπόνους και καλύτερους όρους εργασίας. Πιο συγκεκριμένα, το συνδικάτο των εργαζομένων της Samsung ζητά να διανεμηθεί το 15% των λειτουργικών κερδών της εταιρείας στους εργαζομένους, να καταργηθεί το ανώτατο όριο μπόνους του 50% και να δοθεί αύξηση μισθών 7%. Εάν εγκριθεί αυτό το αίτημα, το συνολικό ποσό θα ανέρχεται σε περίπου 27 δισ. δολάρια (πάνω από 40 τρισ. γουόν), με μέσο όρο άνω των 400.000 δολαρίων ανά εργαζόμενο. Τα συνδικάτα προειδοποίησαν για απεργία διάρκειας έως και 18 ημερών, γεγονός που θα μπορούσε να επηρεάσει έναν από τους σημαντικότερους τεχνολογικούς τομείς παγκοσμίως. Μια τόσο μαζική κινητοποίηση αναμένεται να προκαλέσει σοβαρές διαταραχές στην παραγωγή.

...συνέχεια από την σελ. 1

Πακιστάν που το Ιράν τις αποδέχεται εάν και όποτε θέλει! Αυτό σίγουρα δεν αντιστοιχεί σε συμπεριφορά νικητή για τους αμερικάνους. Το αντίθετο. Οι ΗΠΑ δεν μπορούν να επιμηκύνουν επ᾽ αόριστον τις επιθέσεις τους. Ούτε φυσικά να επιβάλουν τις απαιτήσεις τους για τερματισμό του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν ή να το επαναφέρουν στον έλεγχό τους με ένα καθεστώς - μαριονέτα όπως πριν τη μεγάλη Ιρανική Επανάσταση του 1979. Άρα δεν μπορούν νικήσουν. Γενικά η επιρροή τους και ο έλεγχος που ασκούν παγκόσμια περιορίζεται και αμφισβητείται σθεναρά. Η πίεση και η κρίση μεταφέρονται στο εσωτερικό τους και απειλούν τον Τραμπ. Παρομοίως και οι εγκληματίες σιωνιστές, παρά τον όλεθρο που σπέρνουν στον Λίβανο είναι στριμωγμένοι από την ηρωική αντίσταση των λαών της περιοχής και αγωνιούν για τις εξελίξεις στο Ιράν που μπορούν να αποδυναμώσουν καίρια το Ισραήλ και να ενισχύσουν τον αγώνα των Παλαιστινίων για δικό τους κράτος.

Οι εργαζόμενοι και οι λαοί παγκόσμια "παίρνουν οξυγόνο" για αγώνες από αυτή την εξελισσόμενη υποβάθμιση των αμερικάνων ιμπεριαλιστών και των ακολούθων τους. Και πρέπει να βαδίσουν σε αυτόν τον δρόμο για να οικοδομήσουν ένα αντιπολεμικό κίνημα και να αποσοβήσουν τον κίνδυνο του πολέμου στον οποίο καταφεύγουν αμερικάνοι και ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές μαζί με τους "πρόθυμους" σαν τον Μητσοτάκη.

Η κυβέρνησή του περνάει οξεία κρίση με την αποκάλυψη της διαφθοράς και της ρεμούλας που κυριαρχεί. Η απονομιμοποίησή της και η δυσπιστία προς τους θεσμούς γενικά ενισχύονται από το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ και την άρση ασυλίας 13 (!) βουλευτών που εμπλέκονται σε αυτό, τη δυσώδη υπόθεση των υποκλοπών και παρακολουθήσεων από τις μυστικές υπηρεσίες που πάλι "κόλλησε" η διερεύνησή της, τη διαρκή προσπάθεια να "μπαζωθεί" το έγκλημα των Τεμπών, τις αποκαλύψεις για απάτες στελεχών της όπως ο Λαζαρίδης. Βαραίνει πάνω της, δεν γίνεται αποδεκτή από την κοινωνία, η αδιαφορία για την ανθρώπινη ζωή και η απαξίωση της ύπαρξης των φτωχών εργαζόμενων και των απόκληρων όπως εκφράστηκε στο εργοδοτικό έγκλημα στη Βιολάντα και στις κρατικές δολοφονίες σε Πύλο και Χίο με θύματα μετανάστες.

Κι όμως, αυτή τη χρονική συγκυρία, ο Μητσοτάκης πιστός μέχρι τέλους στην πολιτική του υποδέχθηκε τον Γάλλο "πρόεδρο των πλουσίων" Μακρόν για να υποσχεθεί στενότερη αμυντική συνεργασία, νέες αγορές όπλων και να επιβεβαιώσει την θανάσιμα επικίνδυνη επιλογή της υπαγωγής στη γαλλική "πυρηνική ομπρέλα" και την πρόθεση για ανάπτυξη της πυρηνικής ενέργειας και στην Ελλάδα. Και για υπενθυμίσει με ένα τρόπο σε όλους τους φτωχούς και όλους τους "από κάτω" ότι στηρίζει ένα σύστημα πολέμου και διαφθοράς που τρέφεται με τις σάρκες της κοινωνίας. Η εμπλοκή στον πόλεμο σε Παλαιστίνη και Ουκρανία, οι νέες φρεγάτες και τα πολεμικά αεροπλάνα, η στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας σημαίνουν ακόμα πιο αυταρχικό και αντιδημοκρατικό καθεστώς και ακόμα μεγαλύτερη φτώχεια και κοινωνική οπισθοδρόμηση.

Η φτώχεια, η ακρίβεια, η εντεινόμενη κοινωνική ανισότητα, οι ιδιωτικοποιήσεις και ο προκλητικός πλουτισμός της παρασιτικής ελίτ γύρω από τον Μητσοτάκη και την κλίκα του συνιστούν ένα σκάνδαλο διαρκείας που δεν "αποκαθίσταται" με τα ψίχουλα που μοιράζει σε εργαζόμενους και συνταξιούχους, ούτε με αλλαγή προσώπων και αστήρικτες υποσχέσεις. Τα τελευταία επιδόματα που ψηφίστηκαν και οι αυξήσεις στον κατώτατο μισθό ούτε κατά διάνοια δεν αναπληρώνουν τις απώλειες από την ακρίβεια των τελευταίων χρόνων. Δεν έχει κοινωνική πολιτική η κυβέρνηση. Η πολιτική της γίνεται φανερή μέσα από τη νομοθεσία για το 13ωρο, τις συλλογικές συμβάσεις, την προσπάθεια διάλυσης του εργατικού δικαίου, την αδιαφορία για την ακρίβεια που σαρώνει και τη φοροληστεία. Αυτή η σκανδαλώδης από τη φύση της κερδοσκοπική πολιτική δεν βελτιώνεται αλλά ανατρέπεται.

Με οργάνωση, ενότητα και αγώνες. Με τη σημαία της Πρωτομαγιάς για τη ζωή που μας αξίζει σε μια κοινωνία ελεύθερη από τον βραχνά του κέρδους!

Στατιστικά

Η ακρίβεια γονατίζει τα ελληνικά νοικοκυριά. Μέσα σε έξι χρόνια, το κόστος βασικών αγαθών έχει εκτιναχθεί: τρόφιμα +38,57%, στέγαση +33,69%, ένδυση +26,97%, ηλεκτρική ενέργεια +12,3% (έρευνα ΕΛΣΤΑΤ). Την ίδια στιγμή, ο πραγματικός μισθός συρρικνώνεται καθώς η κυβέρνηση δεν έχει προχωρήσει σε καμία ουσιαστική αύξηση που να μπορεί να αντιμετωπίσει το κύμα ακρίβειας. Ειδικά τώρα, με τον πόλεμο που έχουν εξαπολύσει ΗΠΑ/Σιωνιστές και την έμπρακτη συμμετοχή της Ελλάδας σε αυτόν, η ανησυχία και η ανασφάλεια των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων έχει χτυπήσει κόκκινο. Το 60% αναβάλλει αγορές ένδυσης (ΙΕΛΚΑ), τέσσερις στους δέκα κυνηγούν προσφορές, ενώ πάνω από το 30% περιορίζει ακόμη και βασικά αγαθά.

Σχεδόν 8 στους 10 δηλώνουν ότι θα χρειαστούν σημαντική οικονομική στήριξη τόσο για τα καύσιμα όσο και για το ρεύμα παρ᾽ότι ήδη έχουν περιορίσει μετακινήσεις για να αποφύγουν την αγορά καυσίμων. Το 41,8% δυσκολεύεται να πληρώσει τους λογαριασμούς του μήνα και σχεδόν οι μισοί δεν έχουν χρήματα για μια έκτακτη ανάγκη (ΕΛΣΤΑΤ). Για το 46,6%, ακόμη και η κατανάλωση κρέατος, ψαριού ή κοτόπουλου κάθε δεύτερη ημέρα δεν είναι δεδομένη.

Σαν να μην έφτανε αυτό, η στεγαστική κρίση ισοπεδώνει το λαϊκό εισόδημα. Τα ενοίκια στην Ελλάδα αυξήθηκαν κατά 10,1% το 2025 - η δεύτερη μεγαλύτερη αύξηση στην ΕΕ (ΚΕΦΙΜ). Στην Αθήνα, ένα μικρό διαμέρισμα απορροφά το 70,2% του μέσου μισθού, ενώ ένα δυάρι φτάνει το 93,6%.

39ο Συνέδριο Της ΓΣΕΕ

Το Συνέδριο Της Ντροπής Και Της Νοθείας



Ντράπηκε και η ντροπή στο 39ο συνέδριο της ΓΣΕΕ, που διεξήχθη στις 16–19/4. Το συνέδριο πραγματοποιήθηκε λίγους μήνες μετά το ξέσπασμα του σκανδάλου με τον «ισόβιο» πρόεδρο της ΓΣΕΕ, Παναγόπουλο, ο οποίος κατηγορείται για ύποπτη διαχείριση ποσών ύψους τουλάχιστον 73 εκατ. ευρώ. Η ΠΑΣΚΕ και ο ίδιος ο Παναγόπουλος παρουσίασαν «άνοδο», τη στιγμή που το συνδικαλιστικό κίνημα βρίσκεται σε βαθύτατη κρίση και τα όργανά του (Εργατικά Κέντρα, Ομοσπονδίες, Σωματεία κ.λπ.) έχουν μετατραπεί σε «φαντάσματα-σφραγίδες» στα χέρια των γραφειοκρατικών ηγεσιών ΠΑΣΚΕ–ΔΑΚΕ–ΔΑΣ. Η ΠΑΣΚΕ, σε σχέση με το 2023, αύξησε το ποσοστό της από 40,73% σε 42,89% και τις έδρες της από 19 σε 20. Από κοντά, με φαινόμενα νοθείας και «σωματεία-φαντάσματα», ακολουθεί η ΔΑΣ, με μεγαλύτερη άνοδο από την ΠΑΣΚΕ, αφού από 22,98% έφτασε στο 26,57% και από 11 έδρες σε 12.

Ίσως η μεγαλύτερη ταπείνωση για το συνδικαλιστικό κίνημα και τους εργαζόμενους είναι το γεγονός ότι στην ηγεσία τους βρίσκονται τόσο ξεπουλημένες γραφειοκρατίες. Από τη μία, ο «ισόβιος» πρόεδρος (με πάνω από είκοσι χρόνια στη θέση), πλήρως αποκομμένος από τους εργαζόμενους: διαμένει στην Εκάλη, κατέχει υψηλόβαθμη διευθυντική θέση στην Εθνική Τράπεζα με υψηλότατο μισθό και εξοχικό με πισίνα στην Αρκαδία. Παράλληλα, είναι πρόεδρος του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ (που διαχειρίζεται εκατομμύρια εργατικών εισφορών) και του Εθνικού Λογαριασμού Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΕΛΕΚ), που διαχειρίζεται δεκάδες εκατομμύρια ευρώ. Τα συνέδρια της ΓΣΕΕ πραγματοποιούνται πάντοτε, με δική του απόφαση, σε πεντάστερα ξενοδοχεία. Από την άλλη, η ηγεσία της ΔΑΣ δεν έχει να επιδείξει ούτε έναν ουσιαστικό αγώνα και έχει μετατρέψει τα σωματεία, τις ομοσπονδίες και τα εργατικά κέντρα που ελέγχει σε σφραγίδες – κομματικά της όργανα, απονεκρωμένα και αποκομμένα από τους εργαζόμενους.

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων καλεί όλους τους εργαζόμενους και τις συνδικαλιστικές παρατάξεις που έχουν ένα αντικαπιταλιστικό και ριζοσπαστικό πρόγραμμα αγώνων να απομονώσουν αυτές τις ηγεσίες στην πράξη για να προχωρήσει η ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του συνδικαλιστικού κινήματος. Σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς, που ο πόλεμος και η φτώχεια μαστίζει την εργατική τάξη, χρειάζονται νέες ηγεσίες για να εφαρμόσουν ένα σχέδιο αγώνα για την νίκη της.

ΠΑΣΕ ICAP

Εκλογές στις 16 Μάη

Το σωματείο ΠΑΣΕ ICAP δημιουργήθηκε πριν από 1μιση περίπου χρόνο, με την βοήθεια της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων(ΑτΕ), αξιοποιώντας κάποιες βασικές γνωριμίες της παράταξης, σε συνδυασμό με την αξιοποίηση των υπόγειων ριζοσπαστικών διεργασιών που γινόντουσαν στην συνείδηση ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας μετά την δολοφονία των Τεμπών.

Οι πρώτες εκλογές του σωματείου κατέγραψαν 29 ψηφίσαντες, τώρα στις επερχόμενες εκλογές στις 16 Μαΐου υπολογίζεται το σωματείο να βγει ενισχυμένο.

Την δεδομένη περίοδο το σωματείο έχει κατορθώσει να έχει μια σταθερή συμμετοχή.

Παρότι που το σωματείο αυτό είναι αρκετά νεοσύστατο έχει καταφέρει να πετύχει κάποιες αρκετά σημαντικές νίκες.

1) Την επαναφορά συναδέλφου στο αρχικό του τμήμα μετά την άδικη και βλαπτική μεταβολή του, από την εργοδοσία σε άλλο τμήμα.

2) Νίκη στις μάχες που δόθηκαν απέναντι στην παράνομη και καταχρηστική προσπάθεια της εργοδοσίας για τον συμψηφισμό ρεπό με μέρα αργίας.

Καθοριστικό ρόλο για τις παραπάνω νίκες ήτανε οι εξής παράγοντες.

1) Η ανυποχώρητη στάση του σωματείου απέναντι στην εργοδοσία, όσο και να πίεζε/απειλούσε, τόσο η στάση του σωματείου γινόταν όλο και πιο επιθετική, όλο και πιο ανυπότακτη.

2) Η εμπλοκή των συναδέλφων. Αυτός ο παράγοντας ήταν και ο πιο καθοριστικός. Κανένας αγώνας δεν δόθηκε πίσω από «κλειστές πόρτες» ή από μερικούς εκλεγμένους. Με χαρακτηριστικό παράδειγμα την κινητοποίηση που έγινε με 22 συναδέλφους για την επαναφορά του συναδέλφου στο αρχικό του τμήμα.

Οι εκλογές στις 16 Μάη θα είναι ένας αρκετά σημαντικός σταθμός. Στην ICAP, όλοι γνωρίζουμε ότι όποιος προσπαθεί μόνος του να διεκδικήσει, βρίσκεται εκτεθειμένος. Αντίθετα, όταν στεκόμαστε μαζί, μπορούμε να επιβάλλουμε το δίκιο μας. Το Σωματείο μας δεν είναι το Διοικητικό Συμβούλιο. Είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι που συμμετέχουν, παρεμβαίνουν και το κρατούν ζωντανό. Γι' αυτό και σήμερα χρειάζεται ένα ουσιαστικό βήμα μπροστά: να ενισχύσουμε το Σωματείο και να το μετατρέψουμε σε έναν πραγματικά ζωντανό πυρήνα μέσα στην εταιρεία.

Για να μπορέσουμε:

- να διεκδικήσουμε αυξήσεις στους μισθούς που να ανταποκρίνονται στο πραγματικό κόστος ζωής,

- να επιβάλουμε σεβασμό στα ωράρια, στις άδειες και στις συνθήκες εργασίας,

- να βάλουμε φρένο στην αυθαιρεσία και την εντατικοποίηση,

- και κυρίως, να προχωρήσουμε στη διαμόρφωση και διεκδίκηση Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας που να καλύπτει όλους μας.



Μάθε τα δικαιώματά σου:

Άδειες και επίδομα άδειας
Τι αλλάζει με το νέο (αντ)εργασιακό νομοσχέδιο

Η καπιταλιστική κρίση διαρκώς βαθαίνει. Βρισκόμαστε εν μέσω του Γ' ιδιότυπου ΠΠ . Η φιλοπόλεμη κυβέρνηση της ΝΔ έχει χτίσει μια ατζέντα, με βασική στοχοπροσήλωσή της την διάλυση όλων των κατεκτημένων εργασιακών δικαιωμάτων (πενθήμερη εργασία, 8ωρο, δικαίωμα στο συνδικαλισμό, απεργία κλπ.) και όλων των κοινωνικών αγαθών, όπως παιδεία και υγεία. Μέσα σε αυτό τον εργασιακό μεσαίωνα, που η ακρίβεια και τα αντεργατικά μέτρα έχουν τσακίσει κάθε εργαζόμενο, οφείλουμε να έχουμε γνώση των δικαιωμάτων μας, να τα υπερασπιζόμαστε και να μην τα χαρίζουμε σε κανέναν εργοδότη.

Όλοι οι εργαζόμενοι, είτε έχουν υπογράψει σύμβαση πλήρους απασχόλησης, είτε μερικής, είτε εκ περιτροπής, είτε βρίσκονται υπό το καθεστώς της σύμβασης αορίστου ή ορισμένου χρόνου εργασίας, δικαιούνται άδεια εργασίας και επίδομα αδείας. Η ετήσια άδεια όλων των εργαζομένων είναι μετ' αποδοχών, δηλαδή ο εργαζόμενος κατά τις ημέρες αδείας του, λαμβάνει κανονικά τις αποδοχές που θα λάμβανε αν εργαζόταν. Στις αποδοχές αυτές συμπεριλαμβάνονται και όλα τα μηνιαία επιδόματα και οι προσαυξήσεις.

Μέχρι πρόσφατα, βασική αρχή ήταν ότι η ετήσια άδεια έπρεπε να χορηγείται κατά κανόνα συνεχόμενα, ώστε να εξασφαλίζεται πραγματική ανάπαυση. Η κατάτμησή της επιτρεπόταν μόνο κατ' εξαίρεση και με προϋπόθεση ότι ένα σημαντικό τμήμα της –συνήθως τουλάχιστον δύο εβδομάδες– θα δινόταν ενιαία. Το πλαίσιο αυτό, παρά τις όποιες παραβιάσεις, κατοχύρωνε έναν ελάχιστο χρόνο αποσύνδεσης από την εργασία και πραγματικής ξεκούρασης.

Σήμερα, οι αλλαγές που προωθούνται δεν εστιάζουν τόσο στη διάρκεια της άδειας, όσο στον τρόπο χορήγησής της. Η δυνατότητα της «σπαστής» άδειας επεκτείνεται και παρουσιάζεται ως επιλογή του εργαζόμενου, που μπορεί δήθεν να προσαρμόζει τον χρόνο ξεκούρασής του στις δικές του ανάγκες. Στην πραγματικότητα, όμως, σε χώρους δουλειάς όπου κυριαρχεί η εργοδοτική αυθαιρεσία, η «επιλογή» αυτή μετατρέπεται σε υποχρέωση, η κατάτμηση της άδειας, από εξαίρεση, γίνεται κανόνας, με εξαναγκασμό των εργαζομένων σε υπογραφή σχετικών δηλώσεων, καλύπτοντας ουσιαστικά τις ανάγκες της επιχείρησης.

Παράλληλα, η προώθηση της ψηφιακής καταγραφής μέσω συστημάτων όπως το «ΕΡΓΑΝΗ ΙΙ» και η δυνατότητα απολογιστικής δήλωσης της άδειας μέσα στον επόμενο μήνα παρουσιάζονται ως «εκσυγχρονισμός». Στην πράξη όμως, μειώνεται ο άμεσος έλεγχος και δημιουργούνται περισσότερα περιθώρια για αυθαιρεσίες. Ο εργαζόμενος δυσκολεύεται να γνωρίζει πότε δηλώθηκε η άδειά του, αν καταγράφηκε σωστά ή αν καλύπτονται όλα τα δικαιώματά του.

Το επίδομα άδειας παραμένει τυπικά κατοχυρωμένο και αντιστοιχεί περίπου σε μισό μισθό, καταβαλλόμενο κατά την έναρξη της άδειας. Ωστόσο, η νέα πραγματικότητα το καθιστά πιο ευάλωτο. Η διάσπαση της άδειας σε πολλά μικρά διαστήματα κάνει πιο δύσκολο τον έλεγχο της καταβολής του, ενώ σε πολλούς χώρους εργασίας παρατηρούνται καθυστερήσεις, ελλιπείς πληρωμές ή και προσπάθειες παράνομης ενσωμάτωσής του στον μισθό.

Αυτή η εξέλιξη δεν είναι τυχαία. Αποτελεί μέρος μιας συνολικής πολιτικής που επιδιώκει να καταστήσει τον εργαζόμενο πλήρως διαθέσιμο και αναλώσιμο, με τον χρόνο ζωής του υποταγμένο στις ανάγκες του κεφαλαίου (βλ. 13ωρο). Η ξεκούραση παύει να είναι δικαίωμα και γίνεται διαπραγματεύσιμη συνθήκη. Δεν μπορούμε να αφήσουμε τα δικαιώματά μας και τις κατακτήσεις δεκαετιών να γίνουν θυσία στο βωμό της κρίσης τους! Με οργάνωση και μαχητικούς αγώνες πρέπει να διεκδικήσουμε όσα μας ανήκουν. Για να μπορούμε να ζήσουμε μια ζωή με αξιοπρέπεια!



Yes Stores

Κερδίσαμε την επαναπρόσληψη του συνάδελφου

Ομέχρι πρότινος απολυμένος συνάδελφος από τα Yes Stores, που διεκδικεί τα δεδουλευμένα του και την εφαρμογή της κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Επισιτισμού-Τουρισμού, έχει πλέον επιστρέψει στη δουλειά. Με απόφαση δικαστηρίου αναγνωρίστηκε ότι η απόλυσή του είχε γίνει για συνδικαλιστικούς λόγους και άρα είναι παράνομη, απόφαση η οποία ήταν κι άμεσα εκτελεστέα. Επίσης αναγνωρίστηκε και από το δικαστήριο ότι ο εργοδότης χρωστάει δεδουλευμένα και ότι πρέπει να εφαρμόσει την κλαδική σύμβαση, απόφαση όμως για την οποία ο εργοδότης προχώρησε σε έφεση. Ο συνάδελφος εξακολουθεί να καταγγέλλει και να απευθύνεται στην επιθεώρηση εργασίας για την καταβολή των δεδουλευμένων του. Ο εργοδότης επιμένει στις παρανομίες και τις αυθαιρεσίες του. Μετά και την υπογραφή της νέας κλαδικής συλλογικής σύμβασης, δεν εφαρμόζει ούτε αυτή! Προσπαθεί επίσης να κλείσει τον αγώνα, προτείνοντας «συμφωνίες»-ψίχουλα, προσποιούμενος τον διαλλακτικό. Η Επιτροπή Αλληλεγγύης Εργαζομένων στα Yes Stores συνεχίζει τις εβδομαδιαίες παραστάσεις διαμαρτυρίας έξω από το κατάστημα, ενώ παράλληλα τρέχει καμπάνια ενημέρωσης στη γειτονιά και στα καταστήματα του κλάδου, για την ενημέρωση όλων των συναδέλφων, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων δηλώνουν ότι την αλληλεγγύη και την στήριξη τους στον συνάδελφο που διεκδικεί.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΣΣΑ ΔΙΕΚΔΙΚΕΙ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΑ ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ COFFEE ISLAND ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Εργοδότης στη Θεσσαλονίκη, ιδιοκτήτης καταστήματος Coffee Island, εκμεταλλευόμενος φυσικά την αντεργατική νομοθεσία που έχουν χαρίσει στους εργοδότες όλες οι μνημονιακές νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις των προηγούμενων χρόνων, έκλεβε μέρος του μισθού των εργαζομένων, παρακρατώντας παράνομα τις προσαυξήσεις από τις βραδινές ώρες εργασίας και από τις Κυριακές και τις αργίες. Παράλληλα, τους ανάγκαζε να χτυπούν την κάρτα εργασίας για λιγότερη ώρα από τις πραγματικές βάρδιες, για να μην δίνει ένσημα. Συναδέλφισσα, η οποία απολύθηκε μετά τον εργασιακό φόρτο των γιορτών, γιατί «δεν έβγαινε το μαγαζί», ήρθε σε επικοινωνία με την Αντεπίθεση των Εργαζομένων και από κοινού καταγγείλαμε το γεγονός στην επιθεώρηση εργασίας. Ο εργοδότης, γνωρίζοντας ότι η κλοπή του είναι οφθαλμοφανής και ότι δεν υπάρχει περίπτωση να μην πληρώσει, ζήτησε να γίνει συμφωνία εκτός επιθεώρησης. Μαζί με τη συναδέλφισσα, πιέσαμε τον εργοδότη να δώσει άμεσα τα χρωστούμενα δεδουλευμένα, χωρίς συζητήσεις και παζάρια, όπως προσπάθησε ο ίδιος, για να μην πληρώσει το σύνολο και καταφέραμε/επιβάλλαμε η καταβολή των δεδουλευμένων να γίνει στο ακέραιο.

Ανυποχώρητος αγώνας μέχρι τη δικαίωση των συναδέλφων

Απόλυση συνδικαλιστή διανομέα, μετά από εργατικό ατύχημα επειδή δεν ήταν αρκετά «γρήγορος»

Η efood απέλυσε χωρίς καμία προειδοποίηση τον σύντροφο Γ. Κούτρη, εκλεγμένο στο Δ.Σ. του Σωματείου Εργαζομένων Επισιτισμού-Τουρισμού ν. Ιωαννίνων μετά από ένα σοβαρό εργατικό ατύχημα με τη δικαιολογία ότι δεν ήταν αρκετά «αποδοτικός». Ο πραγματικός λόγος αυτής της εκδικητικής απόλυσης είναι η συνδικαλιστική δράση του συναδέλφου. Εξού και η προσπάθεια δωροδοκίας του με 3 έξτρα μισθούς αν «δεν κινηθεί εναντίον της εταιρείας». Η efood συνεχίζει τις απολύσεις μισθωτών μέχρι να μην μείνει κανένας από όσους διεκδίκησαν το 2021 την προστασία της μισθωτής εργασίας τους και την απαγόρευση των μαζικών απολύσεων. Θέλει να απαλλαχθεί από όλους τους εργαζομένους της, ρίχνοντας τους στην σκλαβιά του freelancing (δουλειά με το κομμάτι). Η ετσιθελική απόλυση εκλεγμένων συνδικαλιστών είναι παράνομη και ανοίγει το δρόμο για ακόμα μεγαλύτερη εκμετάλλευση και εργοδοτική ασυδοσία στους χώρους δουλειάς. Το θράσος τους δε να μιλάνε για «απόδοση» λίγες μέρες μετά από εργατικό ατύχημα αποκαλύπτει το πως αντιλαμβάνονται τους εργαζόμενους τους: αναλώσιμους και ξεγραμμένους. Η ίδια εταιρεία που βαυκαλίζεται ότι απαιτεί από τους υπαλλήλους της να τηρούν τον K.O.K και ότι πάνω από όλα είναι «η ασφάλεια των εργαζομένων». Δεν θα τους περάσει!



Απόλυση εργαζόμενης στο BeerBrothers επειδή ζήτησε το δώρο Χριστουγέννων

Η εργαζόμενη απολύθηκε επειδή τόλμησε να διεκδικήσει το Δώρο Χριστουγέννων που δικαιούταν και ο εργοδότης όχι μόνο αρνείται να της δώσει τα χρωστούμενα δεδουλευμένα 6 μηνών αλλά την απειλεί με μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση. Η συναδέλφισσα, έχοντας στο πλευρό της, την ΑτΕ, συναδέλφους και αλληλέγγυους δεν κάνει βήμα πίσω μέχρι να δοθούν όλα τα δεδουλευμένα. Εβδομαδιαία πραγματοποιούνται κινητοποιήσεις έξω από το κατάστημα ενώ η επιθεώρηση εργασίας έχει αναγνωρίσει τις οφειλές του εργοδότη.

Οι εργοδοτικές επιθέσεις δεν έχουν τέλος. Στα Ιωάννινα, στον κλάδο του επισιτισμού – όπως και παντού- οι εργοδότες προσπαθούν να επιβάλλουν μια πλήρη ασυδοσία και καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Η πλειοψηφία των εργοδοτών προσπαθεί να αποφύγει την καταβολή δώρων και επιδομάτων ενώ πολλοί μαγαζάτορες προσπαθούν να επιβάλλουν τη λογική του «stand by» (αν έχει δουλειά έλα αλλιώς μείνε απλήρωτος).Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων στον επισιτισμό-τουρισμό παλεύουμε ενάντια σε κάθε εργοδοτική αυθαιρεσία και βρισκόμαστε δίπλα σε όποιον συνάδελφο θέλει να διεκδικήσει την θέση εργασίας, τα δεδουλευμένα και την αξιοπρέπεια του στο χώρο της δουλειάς.

Εργατική Πρωτομαγια - Στο Δρόμο του Σικάγο για μια ζωή με αξιοπρέπεια

Εν μέσω της μεγαλύτερης κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος, που διανύουμε, με τις Ιμπεριαλιστικές χώρες των ΗΠΑ-Ισραηλ, συνοδεία των Δυτικών Ιμπεριαλιστών, να ανοίγουν τον ένα πόλεμο μετά τον άλλο, ώστε να διατηρήσουν τη θέση τους, το παγκόσμιο προλεταριάτο σφυροκοπείται αδιάλειπτα, με όλα τα βάρη της κρίσης, να έχουν πέσει στις πλάτες του. Τώρα, πιο πολύ από ποτέ η Εργατική Πρωτομαγιά, πρέπει να αποτελέσει παράδειγμα και να βαδίσουμε ξανά στο δρόμο του Σικάγο.

Η 1η Μαΐου καθιερώθηκε ως η Παγκόσμια Ημέρα των Εργατών τον Ιούλιο του 1889, κατά τη διάρκεια του ιδρυτικού συνεδρίου της Δεύτερης Διεθνούς, ως τιμή και μνήμη για τις αιματοβαμμένες απεργίες του Σικάγο το 1886.

Μετά τον εμφύλιο πόλεμο, το 1865, ενώ η εργατική τάξη των ΗΠΑ, δεχόταν άκρατη εκμετάλλευση, στο βωμό του κέρδους, με το ωράριο της πλειοψηφίας των εργαζομένων, να αγγίζει τις 14 ώρες εργασίας, άρχισε η πρώτη ζύμωση σοσιαλιστικών ιδεών και οι πρώτες συζητήσεις για 8ωρη εργασία. Στο συνέδριο του 1885, η Ομοσπονδία των Εργατικών Ενώσεων, αποφάσισε να θέσει το ζήτημα της 8ωρης εργασίας, προχωρώντας σε Πανεργατική Απεργία.

Η πανεργατική Απεργία ορίστηκε για 1η Μαΐου του 1886, με πάνω από 350.000 εργαζόμενους να διαδηλώνουν σε όλες τις πόλεις και πάνω από 90.000 μόνο στο Σικάγο. Η καταστολή, όσο συνεχιζόταν η απεργία, ήταν άγρια με την αστυνομία να ανοίγει πυρ και ο απολογισμός να είναι 6 νεκροί εργάτες και δεκάδες τραυματίες, στις 3 Μαΐου.

Στις 4 Μαίου καλέστηκε, εκ νέου απεργιακή διαδήλωση, ως καταδίκη της αστυνομικής βίας στη πλατεία Χέιμαρκετ, στην οποία συμμετείχαν πάνω από 15.000 απεργοί. Η πορεία εξελισσόταν ειρηνικά, εως ότου, κάποιος άγνωστος από το πλήθος δώσει το έναυσμα για επίθεση στην αστυνομία, πετώντας μια χειροβομβίδα. Η επίθεση της αστυνομίας, ήταν ανελέητη, ανοίγοντας πυρ προς το πλήθος, με τον αριθμό των δολοφονημένων να παραμένει άγνωστος. Ενώ ξεκίνησε ένα κυνήγι συνδικαλιστών, ως εκδίκηση, που κατέληξε στη σύλληψη 8 αναρχικών συνδικαλιστών και στην εκτέλεση 4 από αυτούς, χωρίς κανένα αποδεικτικό.

Στην Ελλάδα, η πρώτη εκδήλωση για την Εργατική Πρωτομαγιά, έγινε το 1893, με πρωτοβουλία του Κεντρικού Σοσιαλιστικού Συλλόγου του Σταύρου Καλλέργη, ιδρυτή της εφημερίδας <<Σοσιαλιστής>>, με τη συμμετοχή 2.000 διαδηλωτών, διεκδικώντας 8ωρη εργασία και καθιέρωση της Κυριακάτικης αργίας, καθώς και μέριμνα για τα θύματα των εργατικών ατυχημάτων.

Η Πρωτομαγιά, δεν είναι η μέρα των λουλουδιών, όπως προσπαθεί να ξεπλύνει το αίμα, με το οποίο έχει ποτιστεί αυτή η μέρα, εδώ και χρόνια η αστική τάξη, ούτε αργία, όπως καθιερώθηκε προς υπονόμευση της απο την εγκληματική Κυβέρνηση Μητσοτάκη. Η Πρωτομαγιά είναι μέρα απεργίας και αγώνα, ενώ τα δικαιώματα τα οποία η τάξη μας κέρδισε με αίμα, μας τα διαλύουν σήμερα, με τους αντεργατικούς νόμους που περνάνε. Στο δρόμο της Πρωτομαγιάς πρέπει να παλέψουμε πάλι για το 8ωρο, για την ασφάλιση, τις ΣΣΕ, τις αυξήσεις των μισθών, την ίδια μας τη ζωή, με Αγώνα Διαρκείας!



90 χρόνια Μάης 1936

90 χρόνια συμπληρώνονται από τον Μάη του 1936, όταν το ελληνικό εργατικό κίνημα έγραψε μια από τις ηρωικότερες σελίδες του. Η εργατική εξέγερση της Θεσσαλονίκης, με πρωταγωνιστές τους καπνεργάτες, ήταν η πρώτη ανοιχτή αμφισβήτηση της αστικής εξουσίας στην Ελλάδα. Θα ακολουθούσαν τρεις ακόμα μεγάλοι σταθμοί: η ελληνική επανάσταση (43-49), τα «Ιουλιανά» (1965), η εξέγερση του Πολυτεχνείου (1973).

Τα γεγονότα του Μάη 1936 της Θεσσαλονίκης δεν ήρθαν ως κεραυνός εν αιθρία. Μεταξύ 1926–36 αυξάνονται ραγδαία η οργάνωση των εργατών (ιδρύονται εκατοντάδες σωματεία: καπνεργάτες, τσαγκάρηδες, ναυτεργάτες, δημόσιοι υπάλληλοι κ.ά.) και η μαχητικότητα του κινήματος (σκληρές απεργίες, αιματηρή καταστολή: Αγρίνιο 1926, Θεσ/κη 1932, Καβάλα 1933–34 κ.ά.). Έτσι κερδήθηκαν σημαντικότατες κατακτήσεις, μέσα στην κρίση: θέσπιση οχταώρου (1932), νόμος περί κοινωνικών ασφαλίσεων (1934), ενώ απ' το 1935 άρχισαν να εφαρμόζονται οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Στην πρωτοπορία αναδείχθηκαν οι καπνεργάτες, κερδίζοντας πολλά δικαιώματα και ενοποιώντας τα διάσπαρτα σωματεία τους στην Πανελλαδική Καπνεργατική Ομοσπονδία (ΠΚΟ).

Η εξέγερση της Θεσσαλονίκης πυροδοτήθηκε από την απεργία των καπνεργατών. Στις 29 Απριλίου, έπειτα από σχετική απόφαση της νεοσύστατης ΠΚΟ με βασικό αίτημα για αυξήσεις. Η απεργία επεκτάθηκε γρήγορα σε Β. Ελλάδα και Θεσσαλία με απεργιακές φρουρές, επιτροπές και διαδηλώσεις. Διάφορες απεργίες αλληλεγγύης κηρύχθηκαν στη Β. Ελλάδα. Στις 8 Μάη, έπειτα από κάλεσμα της Ενωτικής ΓΣΕΕ για απεργίες αλληλεγγύης, η χωροφυλακή επιτέθηκε στους διαδηλωτές κάνοντας χρήση όπλων, ενώ οι εργάτες αμύνονται με ό,τι μέσο μπορούν. Συγκρούσεις με ομάδες εργατών γίνονταν σε διάφορα μέρη της πόλης. Νέες απεργίες αλληλεγγύης κηρύσσονται σ' όλη την Ελλάδα. Στις 9 Μάη, η Θεσσαλονίκη πρακτικά παρέλυσε από την απεργία 25.000 εργατών. Η αστυνομία επιχείρησε να διαλύσει τις διάφορες συγκεντρώσεις και τις απεργιακές φρουρές στα καπνομάγαζα, με αποτέλεσμα το στήσιμο οδοφραγμάτων και νέες συγκρούσεις, στις οποίες έπεσε νεκρός ο αυτοκινητιστής Τ. Τούσης, το σώμα του οποίου οι διαδηλωτές τοποθέτησαν πάνω σε πόρτα και πραγματοποίησαν πορεία προς το Διοικητήριο. Η επιμονή των διαδηλωτών παρά τις εν ψυχρώ δολοφονίες οδήγησε τον Μεταξά στον περιορισμό των χωροφυλάκων στα αστυνομικά τμήματα. Ο διοικητής του 3ου Σώματος Στρατού, Ζέππος, δεν μπορούσε να επιβάλλει την απαγόρευση των διαδηλώσεων και έτσι το απόγευμα η πόλη βρέθηκε πρακτικά στα χέρια των διαδηλωτών.

Σχεδόν όλη η Θεσσαλονίκη συμμετείχε στην κηδεία των θυμάτων, που πραγματοποιήθηκε στις 10 Μάη. Ωστόσο, στις 12 Μάη οι κινητοποιήσεις προδίδονται μέσω συμφωνίας με τους καπνεμπόρους. Οι καπνεργάτες κερδίζουν ελάχιστες αυξήσεις και φυσικά τα υπόλοιπα εργατικά και λαϊκά στρώματα δεν κερδίζουν απολύτως τίποτα. Με αυτό τον τρόπο έληξε άδοξα η καπνεργατική απεργία του 1936, που εξελίχθηκε σε εργατική εξέγερση. 90 χρόνια μετά, η ηρωική εξέγερση του Μάη μας δείχνει τον δρόμο για τον αγώνα ενάντια στην απειλή του πολέμου και την καπιταλιστική βαρβαρότητα.



Η ματωμένη Πρωτομαγιά του 1944

Την παραμονή της Πρωτομαγιάς 1944, ο Στρατιωτικός Διοικητής Ελλάδας έδωσε διαταγή για την εκτέλεση 200 κομμουνιστών, σε αντίποινα για την εξόντωση του Γερμανού υποστράτηγου Φραντζ Κρεχ και της συνοδείας του από τον ΕΛΑΣ στους Μολάους Λακωνίας. Η εντολή αυτή προέβλεπε και την εκτέλεση όλων των ανδρών που θα συναντούσαν τα γερμανικά στρατεύματα από τους Μολάους έως την Σπάρτη, που στο μεγαλύτερο μέρος εκτέλεσαν οι ταγματασφαλίτες, δολοφονώντας άλλους 100 κομμουνιστές. Οι περισσότεροι από τους «200» κρατούνταν ήδη από τη δικτατορία Μεταξά στην Ακροναυπλία και στο στρατόπεδο του Χαϊδαρίου, ενώ περίπου 30 προέρχονταν από την Ανάφη και τον Άη Στράτη, όπου είχαν εξοριστεί.

Παρά την έντονη κινητοποίηση που έγινε για τη σωτηρία τους, αυτό δεν κατορθώθηκε. Τα χαράματα της Πρωτομαγιάς του 1944, τα μεταγωγικά ξεκίνησαν προς το Σκοπευτήριο της Καισαριανής. Εκεί, οι ναζί μαζί με πρόθυμους ντόπιους συνεργάτες τους, προχώρησαν στην εν ψυχρώ εκτέλεση των «200» ανά ομάδες των 20. Μάλιστα ήταν τέτοιο το μίσος τους, που υποχρέωναν την επόμενη 20άδα, πριν εκτελεστούν, να φορτώσουν τους νεκρούς στα φορτηγά! Όλοι οι εκτελεσθέντες μπροστά στο απόσπασμα επέδειξαν αξιοθαύμαστο ηρωισμό, που θα μείνει χαραγμένος για πάντα στην ιστορία του ελληνικού και παγκόσμιου εργατικού-επαναστατικού κινήματος. Ανάμεσα στους «200» ήταν 7 τροτσκιστές και 5 αρχειομαρξιστές, που έπεσαν – όπως οι σύντροφοί τους στο Κούρνοβο (6/6/1943: εκτέλεση 106 αγωνιστών, ανάμεσά τους και ο επαναστάτης μαρξιστής και ιδρυτής της ΟΚΔΕ, Π. Πουλιόπουλος) – τραγουδώντας τον ύμνο της Διεθνούς, φωνάζοντας για την 4η Διεθνή και τη νίκη της σοσιαλιστικής επανάστασης.

Η επιλογή της ημέρας δεν ήταν καθόλου τυχαία. Αποτελούσε ένα ξεκάθαρο μήνυμα εκδίκησης σε μια ημέρα - σύμβολο για το παγκόσμιο προλεταριάτο. Από εκείνη την Πρωτομαγιά το Σκοπευτήριο της Καισαριανής έγινε μνημείο θυσίας και αγώνα ενάντια στον ναζισμό και τους ντόπιους καταπιεστές. Το θάρρος με το οποίο οι «200» αντιμετώπισαν τον θάνατο θα αποτελεί για πάντα πολύτιμο εργαλείο για τους εργατικούς αγώνες.

Οι φωτογραφίες των 200 εκτελεσθέντων της Καισαριανής που δημοσιεύτηκαν πρόσφατα, ευαισθητοποίησαν και συγκλόνισαν μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας, καθώς «ζωντανεύουν» ένα σπουδαίο κομμάτι της ιστορίας του εργατικού και επαναστατικού κινήματος της χώρας μας και δίνουν έμπνευση για τους σημερινούς και μελλοντικούς αγώνες. Το ΚΚΕ, αφορμής δοθείσης, έχει επιδοθεί μέσα απ᾽ όλα τα μέσα σε μια προσπάθεια να παρουσιάσει και τους 200 εκτελεσθέντες σαν στελέχη και μέλη του ΚΚΕ, παραποιώντας για ακόμη μια φορά την ιστορία! Δεν αναφέρει πουθενά ότι από τους 200 εκτελεσθέντες οι 7 ήταν τροτσκιστές, οι 5 αρχειομαρξιστές και 4 ή 5 άλλοι αντιστασιακοί. Δεν έχει κάνει αυτοκριτική για τα αισχρά ψεύδη και συκοφαντίες ενάντια σ᾽ αυτούς τους πραγματικούς κομμουνιστές, και γενικά απέναντι στους τροτσκιστές και αρχειομαρξιστές και εξακολουθεί να αποκρύπτει τις εγκληματικές και προδοτικές ιστορικές ευθύνες του για την Ελληνική Επανάσταση 1943-49.

Παρακάτω παραθέτουμε τα ονόματα των 7 τροτσκιστών και 5 αρχειομαρξιστών που εκτελέστηκαν την Πρωτομαγιά του 1944 στην Καισαριανή:

Τροτσκιστές:
1. Γιώργος Κοβάνης
2. Δημήτριος Γ. Πανταζής
3. Δημήτριος Γιαννακουρέας
4. Γιώργος Κρόκος
5. Χρήστος Σούλας
6. Ηρακλής Μήτσης
7. Βασίλης Τζαματζάς

Αρχειομαρξιστές:
1. Ανρύ Περαχιά
2. Πέτρος Ανδρώνης
3. Χρήστος Χατζηχρίστος
4. Παπαδημητρόπουλος
5. Αρχειομαρξιστής (δεν αναφέρονται στοιχεία του. Πιθανότατα είναι κάποιος που αναφέρεται στη λίστα μόνο με όνομα χωρίς άλλα στοιχεία).